

présent aperçu sont traitées des différentes questions se rapportant à la statistique démographique, agraire, forestière, minière, ombrométrique, hydrographique, hydraulique, financière, économique, sanitaire et à la statistique relative au trafic, à l'électrification, à la Prévoyance sociale et à l'instruction publique.

Dan chacun des chapitres du livre sont mentionnés les ouvrages les plus importants parus jusqu'ici. De même sont citées les lois, les décrets et les règlements, aussi bien que les arrêtés ministériels les plus importants qui d'un côté règlent le fonctionnement de la statistique primaire et de l'autre servent de base à la statistique secondaire.

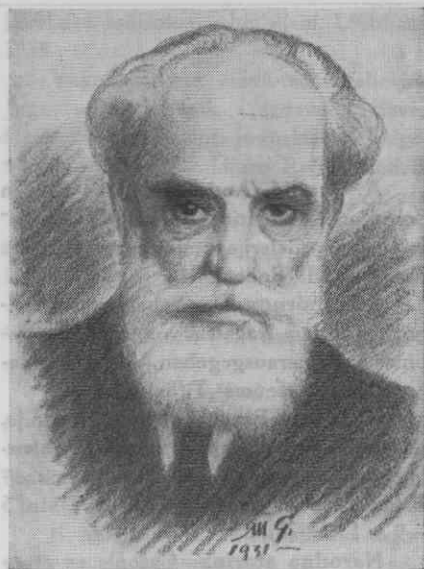
Les remarques méthodologiques et critiques sont réduites à la mesure indispensable.

† Čeda Mijatović.

U Londonu je umro 14 V 1932 u dubokoj starosti bivši ministar i akademik, finansijer i nacionalni ekonom, pisac i istorik Čeda Mijatović, rođen u Beogradu 6 X 1842.

Obim rada pokojnog Mijatovića je vrlo velik. U tom mnogostrukom radu njegove istoriske rasprave zauzimaju vrlo vidno mesto. Mijatović se istina specijalno istorijom intenzivno bavio samo oko dvadeset godina, pa je onda ostavio to polje, i vraćao se posle toga istoriji retko i to samo uzgred i prigodom.

Za našu istorijsku nauku je necenljivo velika šteta što je Mijatović napustio rad na istoriji, jer on je bio bez sumnje najveći istoriski talenat u našem narodu. Mijatović je više no i jedan naš istorik duboko osećao prošlost u svima tančinama, i imao je smisla, talenta i snage da je plastično, živo i slikovito prikaže. Njegove ras-

prave o staroj srpskoj trgovini, o finansijama u Nemanjićskoj državi, o Bacšićima, o srpskoj emigraciji pri prodiranju Turaka, i, nada sve, njegovo veliko delo u dve knjige o despotu Đurđu Brankoviću, ostaće za sva vremena uzorna dela naše istoriografske literature.

Čeda Mijatović je bio romantičar, uvek pun idealizma i fantazije, pun zanosa i oduševljenja. Zbog tih svojih osobina i sklonosti on, po pravilu, nije video našu prošlost onako, kakva je ona u stvari bila, nego je u svojoj romantičarskoj fantaziji uvek sve ulepšavao, pa je prikazivao samo pozitivne strane u našem srednjevkovnom životu i uvek je sve idealizirao.

Da je prošao dobru školu, koja bi ga uputila na kritičnost i akribiju i naučila ga da traži i prikazuje istinu, bez obzira na to, kakva je ona, koja bi ga naterala da obuzdava svoju romantizmu sklonu fantaziju, Mijatović bi ne samo po svome talentu, nego i po svojim radovima, bez sumnje bio naš najveći istorik. St. Stanojević.